

Aspecto de la exposición en el Banco Central de Venezuela, Caracas.

ЗЛАТО ЕЛДОРАДА

Предмети из колекције Музеја злато у Бојоти, збој којих су армије конквистадора и пустилолоха вековима стварале једну од најлепших легенди, данас њујују светом

У Ловену су се створили ридом, а уред су чекали ситом да би издали изложбу. У Паризу је била у Гран палеу, после Тутанхамонске златне оаоачитине и изваала је исто толико интересова. Њујорк, у Је дочекао изложбом, као злато Елдорада. У Москви, Ленинграду, Варшави, пељавку била су одушевљени. Господина тако иде по свету и сткрива. Једну дугочерну тешку појасану цинелизацију. Из Минско је дошла у Вестрал. Биће у Југославија укупно пет месеца и спет ће наставити свој пут по свету.

Злато Колумбеје, злато Елдорада, злато за којим су многи трагали, о коме су сви чули и готово сви маштали, стигло је у облику три стотине предмета. Чудован предмети да они каже воде и прокупићу да знасте такву уметност. За оне који у томе имају пре свега, злато, то је четрнаест хиљадама племенитог метала.

Златна Грозница

Старо жемља изолудних пустилола су покушавале да се домогну Елдорада. Динак би се разочарали кад би он-

дека како део тог блага симболично путује крстиментима. Андасе локоне, паклене, врбуње, испознате бојести, неизвојиске засесе, неодољиве, феничке и психичко муке њему носиле да изуставе пустилола који су још од средине шеснаестог века трагали за земљом где се злато као шамуња бацало у језеро.

Пазарс генерал Хименез де Касаса дутто је Андасе, снајрајући да је оно излазило благо ситишма прена снама што би тек могло да нађе. На планинама је чуо легенду о излазак краљу Језан старе Индијани му је рекло да је жема негод лавит краља била суућена на смрт и да је од срамте ранаје изабрала да се утопи у језеру. Њен дух непрестно дугта сасло и у то ново световиште су притка да долазе Индијани, тим из савог срца земље Њика и ца у време светковина у воду бацају злато и драгуље. Така је и заваер племена, све посту сукопцима предивном, узали у језеру да у њему скрива злато.

Био је то језеро Гуамани, а онај обред су, чак, подробно списали неки шпански хроничари. Шпанци су, тог

Посрпта маска од тавар златног злата које се савваала на лице умрлог вођа

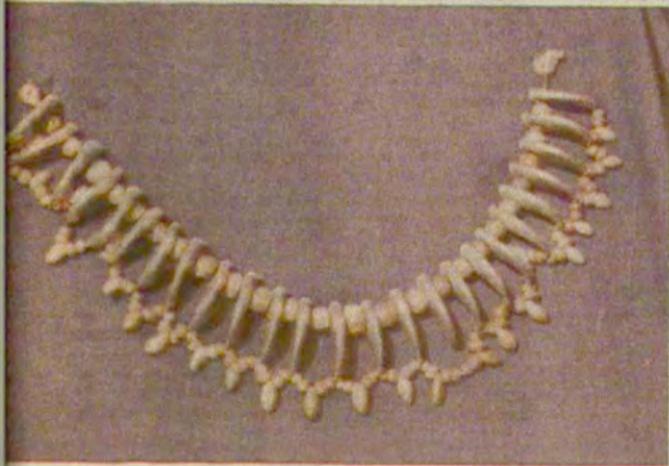
Њикат за гууди, у облику овог предмета Индијани су бацали злато

Из дрвета израđени су овако носачи за грудима.

Прве скулптурне фигуре створиле су легенде о Елзороду.

Мноштво Калугајчић су носили да се тешкају у свим околностима. На елени је био један ограда.

владара прозвали Елзоро-
радо, што значи „локал-
бени“ и одмах су при-
моћу на посао за очисте
лило.

После кишала Икци-
наша је било нестермо
за која тунел како би
вода отекла из језера.
Тај посао је трајао не-
колико година, а људи
су толико умрели да се
на крају морало одста-
ти са места. Само Икци-
јанци су после тога ту-
нел испунили отрови-
ним камењем.

Неколико година је
Језеро Гучевита је било
заборављено. Амагтури-
сти су Елзорода тражи-
ли на широким простору
комеђу Амазије и
Ориноа.

Једном савином случај-
но иађеном отаџом на
обали језера изново је
почетком дрвета вели-
ког броја легенда о Ел-
зорату. Баратањци су с
неисправном упорношћу

Украјци за њих: сваки део
тела је израђиван засебно.

посао покушали да
меуше језеро. Копање
тунела је, међутим,
представљало сувише
крупни задатак за он-
дашњу технологију и при-
ступљан капитал.

Владови архиви у Во-
лоти укључују на још не-
колико сличних неуспеш-
них подухвата. Поку-
шало се да се вода из
овог вулканског кратера
одведе испод земљи-
шта. Нафта је доведена
преко тешких црепера,
али је вода упорио спо-
лењала. Онда су сти-
гли романи који су
устављени да је му-
ња даљу испоручава и
густ као тесто. После

El Museo en Belgrado, Yugoslavia

El oro viejo resonó otra vez en la tierra excavada

Por Mogens Berendt

En la tierra excavada resonó el oro viejo — reza un verso conocido de la literatura danesa. El poeta Adam Oehlenschläger empleó el hallazgo de dos cuernos de oro como inspiración al introducir el Romanticismo al parnaso danés en 1802. El descubrimiento de un collar de oro, 175 años después, tampoco acaeció en silencio.

¡Y sucedió otra vez! Los pájaros enmudecieron, el viento se calmó y el cielo se encapotó como ocurre antes de una tormenta de truenos: "¡En la tierra excavada resonó el oro viejo!" — exactamente como el gran poeta danés Adam Oehlenschläger lo había descrito 175 años antes. De la tierra apareció el oro sagrado de los antepasados...

Un collar de oro de casi 2 kg, torcido y con un corchete, que rápidamente pudo ser fechado a la época de los vikingos alrededor del año 900. Una sensación arqueológica que no había acontecido en Dinamarca desde 1734 cuando el segundo Cuerno de Oro, cantado por Oehlenschläger, fue descubierto.

Durante año y medio un campo situado en la parte occidental de Selandia ha sido estudiado por el Museo Nacional; el lugar se mantiene aún en secreto. Se habían hallado diversas "cosas muy interesantes", y los arqueólogos esperan encontrar más.

'Danefæ'

Un día un campesino condujo su grada por el campo, y un anillo se atascó en uno de los dientes. El agricultor paró, tomó el anillo de metal grisáceo y lo enderezó — tenía la longitud de un brazo. Entonces empezó a sospechar y llamó al Museo Nacional.

Fue una casualidad, y ahora el campesino puede estar seguro de recibir una buena recompensa, tal como la Ley Danefæ (danefæ = bienes de un muerto, olvidados y sin dueño) lo establece: Todos los objetos históricos de metal que las excavaciones hechas ponen al descubierto deben ser entregados contra el valor del metal. El collar de oro vale 50 mil coronas danesas en el mercado mundial, además también existe la tradición de abonar una recompensa adicional.

Casi de la misma manera, poco romántica, sucedió en aquel entonces, en 1639 y 1734, cuando los Cuernos de Oro fueron encontrados — uno de los tesoros nacionales más importantes de Dinamarca.

El primer Cuerno de Oro, de dos pies de largo, parecido a una cuerna, fue hallado por un agricultor en un campo del sur de Jutlandia. El lo entregó a sus hijos como una clase de juguete hasta que un maestro local se dio cuenta de esto, enviándolo al Museo Nacional de Copenhague. Casi 100 años después fue encontrado en el mismo lugar el segundo Cuerno.

Muchacha rubia

El poema de Oehlenschläger sobre los Cuernos de Oro, de los años 1800, también se convirtió en un tesoro nacional — aunque la descripción de los hallazgos (una joven y bella muchacha rubia que en su camino por la campiña tropieza sobre un cuerno de oro) es tan poética como el acontecimiento no lo fue.

Tiempo después los Cuernos de Oro fueron robados de la Cámara del Tesoro Real en Copenhague y fundidos. El ladrón fue aprehendido, condenado a prisión perpetua y desde entonces las dos copias de los Cuernos han estado en el Museo Nacional de Copenhague, donde aún el día de hoy son objeto de estudios. Los extraños signos y figuras han sido interpretados en casi todas las formas posibles; la teoría de más peso es aquella que indica que son cuernas para cultos de origen celta — pero el significado de las figuras solamente los dioses lo saben...

Pero, con respecto al collar de oro de la Época Vikinga, se sabe lo que es y para qué fue empleado. Lo único que es desconocido es el lugar exacto del hallazgo. Los arqueólogos buscan más y no desean la interferencia de ningún buscador de oro privado.

Reproducción de los dos Cuernos de Oro que fueron encontrados en 1639 y 1734 respectivamente.

Adam Oehlenschläger.

El collar de oro de la época vikinga de alrededor del año 900 que fue encontrado en 1977 en un campo de Selandia.

